

det, hverken konsekvenserne for de nye regioner, som får ansvaret for sygehusene, eller for kommunerne, der skal betale ca. 15 pct. af sygehusudgifterne og bære det fulde ansvar for genoptræning og for socialpsykiatri, så snart patienten er udskrevet. Vi har heller ikke set nogen faglig dokumentation for, at det er den rigtige måde at dele opgaverne op på.

Socialdemokratiet var fra starten positive over for at se på ændringer af strukturen. Vi mener også, at der er et behov for at skabe stærkere enheder med større faglighed og som er mere økonomisk robuste. Vi har været bekymrede for det lokale demokrati med den voldsomme vækst i de mange kommunale samarbejder og fællesskaber, som let bliver meget uigennemsigtige for borgerne.

Derfor var vores indgang til hele diskussionen om den nye struktur, at den skulle styrke demokratiet, øge fagligheden og skabe mere økonomisk robuste kommuner, alt sammen for at sikre borgerne reel medindflydelse og den bedst mulige betjening.

Derudover mener vi, at de nye regioner skal være stærke dynamoer i en regional udvikling af alle dele af landet. Vi frygter, at regeringens ideologiske projekt sammen med Dansk Folkeparti vil få det stik modsatte resultat.

Der findes intet fagligt belæg for, at kommuner på 20.000-30.000 indbyggere kan betjene borgerne med de nye opgaver, man flytter over til kommunerne. Vi risikerer, at nogle af vore mest sårbare medborgere kommer til at betale prisen, alternativt ser vi nye uigennemsigtige samarbejder, som vil undergrave borgernes demokratiske rettigheder på helt centrale velfærdsområder. Regeringen taler meget om nærdemokrati, men på en række områder er der reelt tale om en stærkere centralisering med strukturreformen.

Tilsvarende risikerer vi, at kortsigtede økonomiske interesser kommer til at overtrumfe de langsigtede miljø- og naturmæssige interesser, når opgaverne flyttes over til kommunerne. Det er ikke udtryk for manglende tillid til vore lokalpolitikere, men en ærlig erkendelse af den rollefordeling, der er, hvor vore lokalpolitikere først og fremmest tænker i vækst og udvikling af den kommune, de har ansvaret for.

Der er grund til at rose vore lokalpolitikere for den måde, som de er i gang med at løse deres del af opgaven på med de præmisser, som regeringen har givet dem. Jeg har dog hørt mange lokalpolitikere være bekymrede for, at VKO-flertallet nærmest har fralagt sig ethvert overordnet

ansvar for den geografiske inddeling af de nye kommuner. Her har der ikke været meget hjælp at hente. Regeringen har helt set bort fra, at valgfrihed for én kommune fuldstændig kan fjerne valgmulighederne for andre nabokommuner.

Selv om jeg generelt godt vil rose vore lokalpolitikere, må jeg også erkende, at der har været store forskelle i måden, man har grebet tingene an på. Nogle steder har man set en god dialog mellem folkevalgte og borgere, andre steder har man nærmest signaleret, at det er en alt for vigtig sag at spørge borgerne om. Her skal vi huske på, at hverken den nuværende regering eller Folketinget eller lokale folkevalgte har fået noget som helst folkeligt mandat til at skabe en ny struktur. Indenrigsministeren og hans parti ikke så meget som antydede forud for sidste valg, at man ville gennemføre vor generations største reform, som ministeren siger.

Det var også på den baggrund, at en samlet opposition opfordrede statsministeren til under åbningsdebatten at udskrive folketingsvalg, inden reformen vedtages i Folketinget. Det blev desværre kun mødt af en hånlig latter fra regeringsbænken. Igen et tegn på den magtfuldkommenhed, der har bredt sig i regeringen. Det signalerer både manglende respekt for et ordentligt demokrati og for andres synspunkter og holdninger.

Kl. 15.15

Efter et valg, når vi forhåbentlig har et andet flertal med en ny regering, vil der blive mulighed for at ændre i reformen. De helt uafklarede økonomiske spørgsmål skaber en selvstændig usikkerhed om behovet for ændringer. Det gælder i særlig grad på det sociale område og i forhold til hele den nye konstruktion på sundheds- og sygehusområdet. Her kan de præcise svar først gives, når vi kender de økonomiske vilkår.

Som tiden går, må vi acceptere, at de geografiske grænser, som de nu er ved at blive lagt fast ude i landet, kommer til at ligge fast. Alt andet vil skabe helt kaotiske tilstande, som intet ansvarligt parti kan tage ansvaret for at være med til. Vi er dog stærkt fortørnede over, at regeringen end ikke har sikret en rimelig balance mellem de fem regioner. Heller ikke her har regeringen lyttet til de sagkyndiges råd om antallet af sundhedsregioner.

Under alle omstændigheder vil en ny regering efter et valg gennemføre ændringer på miljøområdet for at sikre, at miljøet ikke skal tilsi-desættes af kortsigtede økonomiske interesser. Tilsvarende hensyn gælder på hele planlæg-